

Parlamentul României
Camera Deputaților

DEPARTAMENTUL SECRETARIATULUI TEHNIC
Grupul parlamentar al UDMR

București

Nr 3C-17 / nr.

Către

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În conformitate cu prevederile art. 74 alin. (1) din Constituția României, Vă înaintăm alăturat **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 1/2011 privind educația națională și a Legii nr. 263/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor.**

Inițiator,

Szabó Ödön
Deputat UDMR

Expunere de motive

Datele publicate anual de către Institutul Național de Statistică cu privire la procesele demografice din România sunt mai mult decât îngrijorătoare. Acestea arată nu doar un declin demografic abrupt dar și structura populației poartă amprenta unei îmbătrâniri dramatice (reducerea ponderii populației tinere de 0-14 ani, de la 23,7% în 1990, la 15,0% în 2012), datorită transformării comportamentului demografic al cuplurilor și migrației externe în special a populației feminine de vârstă fertilă.

Efectele procesului de îmbătrânire vor apare în timp, determinând perturbații la nivelul populației fertile și a populației în vârstă de muncă, a sistemului de sănătate și de pensii, a rețelei instituțiilor de învățământ etc.

Prin urmare, cea mai importantă prioritate din acest moment a statului român, trebuie să fie oprirea dezastrului demografic din România, sprijinirea și încurajarea natalității, inclusiv prin facilitarea reîntoarcerii mamelor la locul de muncă, care va contribui implicit și la creșterea populației ocupate, reducerea impactului negativ al concediului prelungit de creștere a copilului.

Rata fertilității în 2014 în statele din Uniunea Europeană					
Țara	Rata fertilității în 2014 (nr. de copii născuți de o femeie)	Țara	Rata fertilității în 2014 (nr. de copii născuți de o femeie)	Țara	Rata fertilității în 2014 (nr. de copii născuți de o femeie)
Franța	2,01	Slovenia	1,58	Malta	1,42
Irlanda	1,94	Estonia	1,54	Italia	1,37
Suedia	1,88	Bulgaria	1,53	Slovacia	1,37
M. Britanie	1,81	Cehia	1,53	Spania	1,32
Belgia	1,74	România	1,52	Polonia	1,32
Olanda	1,71	Luxemburg	1,50	Cipru	1,31
Finlanda	1,71	Germania	1,47	Grecia	1,30
Danemarca	1,69	Austria	1,47	Portugalia	1,23
Letonia	1,65	Croația	1,46	Media UE	1,58
Lituania	1,63	Ungaria	1,44	(28 de țări)	

SURSA: Eurostat

La fel de elocvente și îngrijorătoare sunt cifrele care arată în România cea mai dramatică scădere procentuală de 21,5% a numărului de copii de vârstă sub 3 ani din Uniunea Europeană (de la 692.037 în anul 2000 la 542.955 în 2014):

Under-threes in the EU Member States

	Number of under-threes				Change 2014/2000
	2000	2005	2010	2014	
EU	15 182 311*	15 224 301	16 073 603	15 481 981	1.2%*
Belgium	344 017	342 340	380 762	384 977	11.9%
Bulgaria	198 622	192 955	210 971	200 534	1.0%
Czech Republic	269 558	283 965	358 676	325 254	20.7%
Denmark	201 060	194 434	194 360	174 928	-13.0%
Germany	2 374 553	2 139 164	2 042 457	2 039 731	-14.1%
Estonia	36 690	40 130	47 460	42 299	15.3%
Ireland	161 166	180 940	220 865	216 787	34.5%
Greece	300 453	317 471	336 366	299 734	-0.2%
Spain	1 110 538	1 334 567	1 514 563	1 350 549	21.6%
France	2 253 948	2 326 945	2 394 548	2 362 987	4.8%
Croatia	:	118 955	128 598	122 474	:
Italy	1 577 951	1 641 542	1 685 024	1 592 153	0.9%
Cyprus	27 519	24 538	28 170	28 794	4.6%
Latvia	55 693	61 080	68 512	59 200	6.3%
Lithuania	109 690	87 652	91 375	90 554	-17.4%
Luxembourg	16 644	16 360	17 087	18 597	11.7%
Hungary	287 516	283 590	291 200	268 122	-6.7%
Malta	13 586	11 837	11 903	12 606	-7.2%
Netherlands	597 312	597 919	551 907	527 107	-11.8%
Austria	245 672	238 065	232 689	239 154	-2.7%
Poland	1 181 021	1 055 578	1 245 120	1 137 510	-3.7%
Portugal	336 053	332 619	302 589	267 991	-20.3%
Romania	692 037	649 051	622 623	542 955	-21.5%
Slovenia	53 860	53 099	64 398	65 378	21.4%
Slovakia	171 469	155 565	172 002	172 806	0.8%
Finland	173 574	170 243	179 865	179 244	3.3%
Sweden	269 265	298 996	333 152	343 491	27.6%
United Kingdom	2 122 844	2 074 701	2 346 361	2 416 065	13.8%

Pe de altă parte, experiența statelor UE arată că modificarea comportamentului demografic al familiilor se produce pe termen mediu **în condiții de stabilitate a politicilor guvernamentale** de susținere a familiilor cu copii: măsuri fiscale (scutiri de impozite și taxe, plata concediului de creștere a copilului etc.), măsuri în natură, politici de locuire cu discriminare pozitivă, asigurarea infrastructurii necesare pentru îngrijirea/educarea în condiții optime a tuturor copiilor de vârstă preșcolară și antepreșcolară, asigurând astfel condiții optime de reîntoarcere a mamelor la locul de muncă.

În privința sistemului antepreșcolar, acesta a suferit în ultimii 10 ani multiple transformări, incoerente (scoaterea din finanțarea sistemului național educațional, lăsarea în răspundere exclusivă a administrațiilor locale din ce în ce mai subfinanțate a problemei înființării și funcționării creșelor), necorelate cu realitățile și problemele stringente cu care se confruntă societatea românească (nr. de departe neacoperitor al locurilor din creșe lasă, practic fără soluții mamele nevoite sau doritoare să se întoarcă la locul de muncă, având copii sub 3 ani).

La o succintă analiză a cifrelor EUROSTAT din 2014 privind procentul copiilor de sub 3 ani aflați în îngrijirea exclusivă a părinților, respectiv a celor îngrijiți în creșe, ultimul loc ocupat de România dintre toate statele membre, cu un procent de 3% a copiilor îngrijiți în creșe, arată o problemă a cărei soluționare poate avea efecte determinante asupra proceselor demografice:

Statele UE	Îngrijiți exclusiv de părinți	Îngrijiți în creșe
1. Danemarca	30	70
2. Suedia	42	56
3. Luxemburg	35	49
4. Belgia	39	49
5. Olanda	23	45
6. Portugalia	27	45
7. Franța	41	40
8. Slovenia	39	37
9. Spania	49	37
10. Finlanda	63	34
11. Regatul Unit	47	29
12. Irlanda	51	28
13. Germania	62	27
14. Cipru	32	26
15. Italia	50	23
16. Lituania	59	23
17. Latvia	70	22
18. Estonia	59	20
19. Malta	61	18
20. Croația	65	18
21. Austria	57	16
22. Ungaria	68	15
23. Grecia	37	13
24. Bulgaria	73	11
25. Slovacia	68	7
26. Cehia	60	5
27. Polonia	60	5
28. România	55	3

Se poate afirma fără echivoc, ca **lipsa unor politici de stat unitare, coerente și durabile ale României, privind oferirea de soluții flexibile legislative și financiare pentru îngrijirea copiilor de vârstă antepreșcolară**, respectiv lăsarea în continuare a acestei probleme exclusiv în grija și responsabilitatea administrațiilor locale, acest fenomen va descuraja în continuare viitoarele mame și va afecta în mod determinant evoluția natalității.

Creșa, ca serviciu destinat îngrijirii copiilor sub 3 ani, a fost dezvoltată în țara noastră în anii '70-'80. Cea mai amplă dezvoltare s-a înregistrat în **1980**, când în România existau **902 creșe** și **90.000 de copii** îngrijiți în creșe. În **2016**, conform cifrelor INS, exista un nr. de 39 de unități antepreșcolare (38 în mediul urban și 1 în mediul rural), cu aproximativ 16.000 de copii îngrijiți în creșe. Reglementările elaborate în 1974 referitor la organizarea și funcționarea creșelor ca unități sanitare poartă amprenta modelului de îngrijire în care sănătatea și nutriția constituiau pilonii cei mai importanți ai dezvoltării copilului mic.

Începând cu anii '70, pe plan internațional, filosofia îngrijirii copilului mic a cunoscut modificări importante, centrându-se pe conceptul de educație timpurie.¹ În România, această filosofie de bază a îngrijirii copilului mic și implicit a creșelor a fost supusă unor modificări neînsemnate după 1974. În schimb, după 1990 sistemul de creșe din România a suferit o adevărată implozie, fiind transformat și transferat de mai multe ori din punct de vedere organizatoric și financiar din/în subordinea diferitelor sectoare și instituții.

Înscrierile în învățământul antepreșcolar încep de la începutul anului, în limita locurilor disponibile, dar încă din prima zi se ocupă toate locurile. Părinții le atrag atenția oficialilor că duc lipsa de creșe, cele existente sunt arhipline, iar pe listele de așteptare sunt mii de cereri. La creșele de stat părinții achită doar contravaloarea mesei pe zi, în timp ce la creșele private tariful variază între 700 de lei pe lună în cazul programului scurt (de la 7 dimineața la ora 13) și aproximativ 1.500 de lei pe lună pentru programul prelungit de la șapte dimineața la șase seara. La unitățile antepreșcolare, creșele private, unde este o educatoare la patru copii (în loc de o educatoare la 15 copii, cum sunt de obicei în creșele de stat), și unde se învață și limbi străine tariful ajunge chiar și până la 2.700 de lei pe lună. Cea mai afectată de această este clasa mijlocie, și anume tinerii familii, care sunt la început de drum cât și pe cei din categoriile vulnerabile.

Creșele funcționează în clădiri independente sau împărțind o clădire cu câte o grădiniță. Problema majoră ce împiedică înființarea unor noi unități de creșe, la nivelul cererii existente, constă în **lipsa unor imobile corespunzătoare care să se afle în proprietatea administrațiilor locale**. În toate unitățile în care creșele sunt cuplate cu grădinițe colaborarea dintre acestea este greoaie, personalul nu poate să se completeze, cheltuielile de întreținere a aceleiași clădiri sunt în două locuri diferite și se creează o suprabirocratizare. Considerăm că în aceste situații cele două instituții ar trebui reorganizate într-o singură unitate, mergând pe principiul modern al învățământului antepreșcolar, deci în subordinea instituției de învățământ.

O altă problemă sesizată este legată de **lipsa posturilor și a fondului de salarii necesare funcționării unor astfel de unități de educație timpurie antepreșcolară**, în condițiile unor state de funcții supraaglomerate și fonduri de salarii subdimensionate ale administrațiilor locale. Pe de altă parte, încadrarea profesională a personalului din aceste unități are aceeași configurație cu a categoriilor profesionale existente în spitale, la care, se adaugă foarte puțini educatori și psihologi. Menținerea profesiilor specific medicale oglindește menținerea organizatorică din perioada în care creșa era o subunitate de spital. Încă nu a fost finalizată reforma sistemului ca creșa să fie percepută ca și un loc unde este necesară și educarea copilului. Conform tuturor studiilor internaționale majoritatea deprinderilor importante se realizează până la vârsta de 3 ani.

Având în vedere că finanțarea cheltuielilor cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și a contribuțiilor aferente acestora pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat se face pe baza **costului standard per elev/preșcolar**, pentru respectarea principiului continuității și al consecvenței am dori să **extindem acest tip de finanțare și la educație antepreșcolară**, încurajând astfel, pe de o parte eforturile administrațiilor locale în înființarea unor astfel de unități, respectiv **stimulând parteneriatele de la nivel local, privind înființarea unor unități de creșe confesionale și private**, care să ofere soluții pentru problemele legate de lipsa de spațiu și lipsa de personal.

---

¹ Ecaterina Stativ, Carmen Anghelescu, Educația timpurie în România , Partea I Evaluarea Creșelor din România, UNICEF, 2002

Impactul financiar calculat la nivelul costului standard per antepreșcolar între 5.000 – 6.000 lei anual, pentru copii aflați azi în acest sistem ar presupune un cost anual de 80.000 mii lei. În perspectivă este de dorit asigurarea îngrijirii a 175.000 de copii cu vârsta sub 3 ani (reprezentând 33% din cei aprox. 540.000 copii cu vârsta sub 3 ani existenți în acest moment în România - procent țintă stabilit în 2002 la un summit din Barcelona pentru anul 2020), în sistemul de creșe de stat, particular și confesional acreditat.

Prezenta propunere legislativă ajută la mobilizarea comunităților locale la găsirea de soluții și dezvoltarea de parteneriate locale pentru soluționarea problemelor specifice localităților în special din mediul rural și urbanul mic (lipsă de infrastructură, fon de salarii, posturi libere din administrația locală etc.), astfel încât să se asigure la nivelul cererii existente creșterea, îngrijirea și educarea timpurie a copiilor de vârstă antepreșcolară. Având în vedere cele prezentate mai sus propunem adoptarea acestei inițiative legislative.

**INIȚIATOR,
Szabó Ödön,
Deputat UDMR**

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senatul

LEGE

Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 1/2011 privind educația națională și a Legii nr. 263/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articolul I: Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.9 - (2) Statul asigură finanțarea de bază pentru toți antepreșcolarii, preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul general obligatoriu de stat, particular și confesional acreditat. De asemenea, statul asigură finanțarea de bază pentru învățământul profesional și liceal acreditat, de stat, particular și confesional, precum și pentru cel postliceal de stat. Finanțarea se face în baza și în limitele costului standard per elev, per preșcolar sau per antepreșcolar, după metodologia elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.”

2. Alineatele (3) și (4) ale articolului 27 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”Art.27 - (3) Asigurarea personalului didactic și a celei de specialitate necesar desfășurării educației antepreșcolare se face de către Ministerul Educației Naționale conform art. 104 alin (2) lit. a) din Legea educației naționale, cu respectarea standardelor de calitate și a legislației în vigoare. Personalul nedidactic din unitățile de învățământ antepreșcolar vor fi asigurate de către autoritățile administrației publice locale, de furnizorii de educație timpurie antepreșcolară sau de cultele recunoscute de stat.”

”Art.27 - (4) Tipurile și modalitățile de finanțare a serviciilor de educație timpurie antepreșcolară se reglementează prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, dar nu mai târziu decât elaborarea bugetului național pe anul următor. Finanțarea din resurse publice se acordă numai furnizorilor de servicii de educație timpurie acreditați, de stat, particular sau confesional.”

3. La articolul 27 după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

”Art.27 - (4¹) Statul asigură finanțarea de bază pentru toți antepreșcolarii înscriși în unitățile acreditate de educație timpurie antepreșcolară de stat, particulară sau confesională, în limitele costului standard per antepreșcolar, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației Naționale.”

4. Alineatul (17) al articolului 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.45 - (17) În finanțarea de bază a unității de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționalei costul standard per elev, per preșcolar și per antepreșcolar se calculează după un coeficient mărit pe baza factorilor de corecție, luând în considerare predarea în limba minorității naționale sau a limbii minorității naționale. În cazul acestor unități se are în vedere izolarea lingvistică, geografică și numărul redus de elevi, preșcolari și antepreșcolari, precum și elevii prevăzuți la alin. (7). Același coeficient se aplică și în cazul unităților școlare cu predare în limba română, în condiții similare.”

5. Alineatul (2) al articolului 101 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.101 - (2) Statul asigură finanțarea de bază pentru toți antepreșcolarii, preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul primar, gimnazial, profesional și liceal de stat, particular sau confesional acreditat, pentru elevii din învățământul postliceal de stat, precum și, după caz, pentru beneficiarii cursurilor de pregătire pentru examenul național de bacalaureat. Finanțarea de bază se face în limitele costului standard per elev/preșcolar/antepreșcolar, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației Naționale.”

6. Alineatele (2), (3), (4) și (5¹) ale articolului 104 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”Art.104 - (2) Finanțarea de bază se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, prin bugetele locale, pentru următoarele articole de cheltuieli, în funcție de care se calculează costul standard per elev/preșcolar/antepreșcolar:

- a) cheltuieli cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora;
- b) cheltuieli cu pregătirea profesională;
- c) cheltuieli cu evaluarea periodică a elevilor;
- d) cheltuieli cu bunuri și servicii.”

”Art. 104 - (3) Finanțarea de bază a unei unități școlare rezultă prin multiplicarea costului standard per elev/preșcolar/antepreșcolar cu coeficienți specifici unității școlare și cu numărul de elevi și se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului.”

”Art.104 - (4) Baza de calcul al fondurilor alocate unităților de învățământ prin și din bugetele locale, pentru finanțarea de bază, o constituie costul standard per elev/preșcolar/antepreșcolar. Costul standard per elev/preșcolar/antepreșcolar se determină pentru fiecare nivel de învățământ, filieră, profil, specializare/domeniu. Determinarea costului

standard per elev/preșcolar/ antepreșcolar se face de către Consiliul National pentru Finanțarea învățământului Preuniversitar, în condițiile prezentei legi și conform normelor metodologice elaborate de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și aprobate prin hotărâre a Guvernului. Consiliul National pentru Finanțarea învățământului Preuniversitar cuprinde reprezentanții Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ai partenerilor sociali și ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale. Alocarea fondurilor pentru finanțarea de bază a unității de învățământ se face pe baza unei formule de finanțare aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului care ia în considerare costul standard per elev/preșcolar/antepreșcolar, numărul de elevi/preșcolari/antepreșcolari din unitatea de învățământ, precum și factorii de corecție dependenți de densitatea de elevi în zonă, severitatea dezavantajelor, de limba de predare și alți factori.”

”Art.104 - (5²) Aprobarea redistribuirii/repartizării sumelor potrivit prevederilor alin. (5¹) se va face numai după verificarea de către inspectoratul școlar, pe baza raportului de audit/control, a modului de angajare și utilizare a sumelor alocate pentru finanțarea de bază, pe baza costurilor standard per elev/preșcolar/antepreșcolar și după verificarea corelării numărului de personal cu numărul de elevi. În urma verificării, inspectoratul școlar stabilește și propune direcțiilor regionale ale finanțelor publice/administrațiilor județene ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București sumele ce urmează a fi redistribuite/repartizate suplimentar.”

Articolul II: Legea nr. 263/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 30 iulie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (2) și (3) ale articolului 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”Art. 2 - (2) Consiliile locale, cultele recunoscute de lege, persoanele juridice și fizice autorizate pot înființa, conform legii, unități de educație timpurie și anume: creșe, grădinițe, centre de zi cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

”Art. 2 - (3) Creșele înființate prin hotărâre a consiliului local, în subordinea acestuia, ca unități cu sau fără personalitate juridică sunt parte a sistemului public social, educațional.”

2. La alineatul (1) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.8 - (1) Finanțarea cheltuielilor necesare organizării și funcționării creșelor se realizează din următoarele surse:

- a) bugete ale consiliilor locale;
- b) finanțarea de bază pentru antepreșcolari, conform Art.27 alin. (4¹) din Legea Educației naționale nr. 1/2011;
- c) sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat;
- d) finanțare acordată de către instituțiile sau persoanele care au înființat creșa;

- e) contribuții lunare ale părinților/reprezentanților legali;
- f) donații;
- g) sponsorizări;
- h) alte surse legal constituite.

3. Alineatul (3) al articolului 8 se abrogă.

4. După articolul 21 se introduce un nou articol, Art. 21¹, cu următorul cuprins:

”Art. 21¹ - Unitățile de educație antepreșcolară, creșă care funcționează în aceeași imobil cu o unitate de învățământ preșcolar, grădiniță se reorganizează și vor fi incluse în structura instituției de învățământ, intrând în subordinea acestuia într-un termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

Articolul III: - Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările aduse prin prezenta lege în structura bugetului de stat și în bugetul Ministerului Educației Naționale, la propunerea ordonatorului principal de credite pentru anul școlar următor intrării în vigoare a prezentei legi.

Articolul IV: - În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se modifică în mod corespunzător:

- i. Hotărârea Guvernului nr. 136/2016 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază de la bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar, pentru toți preșcolarii și elevii din învățământul general obligatoriu particular și confesional acreditat, precum și pentru cei din învățământul profesional și liceal acreditat, particular și confesional;
- ii. Hotărârea Guvernului nr. 72/2013 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar;
- iii. Hotărârea Guvernului nr. 1252/2012 privind aprobarea Metodologiei de organizare și funcționare a creșelor și a altor unități de educație timpurie antepreșcolară.

Aceasta lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**